

РЕШЕНИЕ

№ 1466

гр. Пловдив, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева
Бранимир В. Василев

като разгледа докладваното от Румяна Ив. Андреева Въззивно гражданско дело № 20225300502586 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалба на длъжника „СИЕНИТ“ ООД, ЕИК ***, против отказа на ЧСИ Л.М., рег. № ***, с р-н на д-ие ПОС, да прекрати изпълнителното производство, на основание чл.433, ал.1 т.8 от ГПК, по изп.д. № 496/2015 г., обективизиран в съобщение изх.№ 19145 от 12.08.2022 г. Жалбоподателят поддържа, че обжалваното действие на съдебния изпълнител е незаконосъобразно, тъй като по изпълнителното дело към 01.08.2022 г., когато му е било връчено съобщение за насрочен опис на движими вещи, в продължение на повече от две години не са били извършвани никакви валидни изпълнителни действия. Моли се за отмяна на обжалваното действие, като се иска и да се прогласи настъпилото прекратяване по право на изпълнителното производство.

Взискателят „БАТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД е взел становище за неоснователност на жалбата.

ЧСИ в писмените си мотиви е изразил становище за допустимост на жалбата и за нейната неоснователност.

Пловдивският окръжен съд в настоящия съдебен състав, като взе предвид материалите по делото и изразените писмени становища, намери следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – длъжника по изпълнителното дело, в предвидения от закона срок за обжалване, насочена е против обжалваемо действие на съдебния изпълнител по чл. 435, ал. 2, т. 6 от ГПК и

е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, изпълнителното производство се прекратява от съдебния изпълнител с постановление, когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка.

Разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, според която бездействието на вискателя води до прекратяване на изпълнителното производство, има за цел да гарантира, че ще продължават хода си само тези изпълнителни производства, при които вискателят проявява активност и не е изгубил интерес от изпълнението.

Съгласно задължителните разяснения, дадени с т. 10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г., по тълк. д. № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК, когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК (чл. 330, ал. 1, б. "д" ГПК отм.), нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие. В мотивите на тълкувателното решение се приема, че прекратяването на изпълнителното производство настъпва по право, като е без правно значение дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на изпълнителното производство и кога ще стане това.

С т. 10 на ТР № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС са дадени тълкувателни разяснения относно юридическите факти, прекъсващи давността съгласно чл. 116, б. "в" ЗЗД, обобщени в разпоредбата като предприемане на действия за принудително изпълнение на вземането, касаещи материално - правния институт на погасителната давност. Така съобразно цитираното тълкувателно решение прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя, или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. **до постъпването на парични суми** от проданта или на плащания от трети задължени лица. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълг, **извършването на разпределение**, плащането

въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Жалбоподателят поддържа, по към 01.08.2022 г., когато му е било връчено съобщение за насрочен опис на движими вещи, по изпълнителното дело не са предприемани никакви изпълнителни действия, прекъсващи давността, в продължение на повече от две години. Видно от копие на изпълнителното дело, на 03.08.2022 г. същият е поискал от ЧСИ да постанови прекратяване на производството поради неизвършването на изпълнителни действия повече от две години. На 12.08.2022 г. до жалбоподателя – длъжник е било изпратено съобщение с изх.№ 19145 относно отказа на ЧСИ Л. М. да уважи молбата, като прекрати изпълнителното производство.

Пловдивският окръжен съд в настоящия съдебен състав намира така постановеният отказ за прекратяване на изпълнителното производство за незаконосъобразен.

Видно от копие на изп.дело № 496/2015 г., изпълнителното производство е било образувано по молба на вискателя „БАТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД против длъжника „СИЕНИТ“ ООД, въз основа на изпълнителен лист, издаден на 30.06.2014 г. от Районен съд – Пловдив по ч.гр.дело № 9941/2014 г., а предмет на изпълнението са парични вземания. С молбата си за образуване на изпълнителното производство вискателят е възложил на съдебния изпълнител всички права по чл.16 ЗЧСИ, като определи начин на изпълнение.

Видно от хронологията на изпълнителното дело, по същото не са извършвани действия, прекъсващи давността съгласно посочените по-горе разяснения в т. 10 на ТР № 2/ 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, след постъпването на суми от извършена публична продажба на недвижим имот, собственост на длъжника, на 13.02.2020 г., което действие последно е прекъснало давността, до 19.07.2022 г., когато са изготвени и изпратени запорни съобщения до няколко банки относно вземания на длъжника. Изготвеното на 19.05.2022 г. разпределение на парични суми, не прекъсва давността, съгласно посочените по-горе разяснения на ТР № 2/2015 г. В случая следва да се има предвид и действието на чл. 3, т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, според който за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по производствата и делата съгласно приложението. С § 13 на Закон за изменение и допълнение на Закона за здравето (ДВ, бр. 44 от 13.05.2020 г.) е предвидено, че сроковете, спрели да текат по време на извънредното

положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник". Процесуалните срокове, съгласно цитираните закони, са спрели да текат от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. - за два месеца и седем дни. Предвид отчитане на това спиране в случая перемпция би настъпила при непоискване на изпълнителни действия до 20.04.2022 г. /двугодишен период от датата на последното действие, което последно е прекъснало давността, удължен с два месеца и седем дни, за срока на действието на закона/.

В мотивите към жалбата ЧСИ сочи, че е постановил разпореждане за насрочен опис на движими вещи на 18.01.2022 г., което се намира на л.865 от изп. дело, като счита, че това действие също прекъсва давността. На л.865 от изп.дело обаче се намира ръкописно написано разпореждане на ЧСИ за насрочване на опис на движими вещи на длъжника за датата 17.08.2022 г., като датата на разпореждането е 18.07.2022 г. Съобщения на страните за насрочването на опис са изпратени на 19.07.2022 г., като няма данни преди тази дата на страните да е било съобщено, че ще се извърши опис, а опис не е бил извършван. Ето защо, дори да се приеме, че датата на разпореждането е 18.01.2022 г. и се касае до грешен прочит на датата на същото от страна на съда, то това разпореждане не прекъсва давността, доколкото, както се каза до 20.04.2022 г., а и след това опис не е бил извършван.

От посочените по-горе факти е видно, че взискателят по изпълнителното дело се е дезинтересирал от него в посочения от закона двугодишен срок, а към 19.07.2022 г., когато са предприемани нови действия, водещи до прекъсване на давността, изпълнителното производство е било вече прекратено по силата на закона. Ето защо с обжалваните постановления частният съдебен изпълнител е следвало да констатира това прекратяване.

Ето защо съдът приема, че жалбата на длъжника е основателна. Обжалваният отказ на ЧСИ да прекрати изпълнителното производство е незаконосъобразен, поради което следва да се отмени, като на съдебния изпълнител ще се дадат указания за изготвяне на постановление за прекратяване на изпълнителното производство.

По посочените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на ЧСИ Л.М., рег. № ***, с р-н на д-ие ПОС, да прекрати изпълнителното производство, на основание чл.433, ал.1 т.8 от ГПК, по изп.д. № 496/2015 г., обективиран в съобщение до длъжника

„СИЕНИТ“ ООД, ЕИК ***изпратено с изх.№ 19145 от 12.08.2022 г.

УКАЗВА на ЧСИ Л.М., рег. № ***, с р-н на д-ие ПОС , че следва да издаде постановление за прекратяване на изп.д. № 20158190400496.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____